

בנימין פשוט : אנשים תמיד

אנשים תמיד רצים וצוּצקים בזילה
ואנשים אחרים מושכים את השמיכות
על ראשיהם ומנסים להרדם
אנשים תמיד רואים חיים
ואסירים גם הושכים על כך
אחרים תמיד הולכים ורואים
ברחוב איל גאחו בסך
ואסירים הולכים ונושכים
את שפתם
אנשים תמיד זוכרים
זכרונות שלהם וזכרונות
של אחרים
ואני רואה זכרונות הולכים
בדברים
ומצפנים.

אני מקמט מלים

אני מקמט מלים
כמו פרטיסים משמשים.
השורות בשירים ניקוח.
קירות מרוחים
ארונות ספרים
אינם מניחים לי עוד.
המקורים בורחים
על כביש הזמן.
הכתבת על הקיר מתפרקת.
הגרעין בקאזון
לילותי השוקים
אינו נותן להקבר בשקט.